

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ในปัจจุบันประเทศไทย อยู่ในช่วงกลางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2536-2539) ซึ่งผลจากการพัฒนาประเทศนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504-2509) เป็นต้นมา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตของประเทศจากภาคเกษตรกรรมเป็นภาคอุตสาหกรรม สัดส่วนผลผลิตภาคอุตสาหกรรมต่อผลผลิตรวมของประเทศได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 25.6 ในปี 2534 ขณะที่ผลผลิตภาคเกษตรกรรมลดลงเหลือเพียงร้อยละ 15.1 และที่อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยขยายตัวอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 7.5 ต่อปี โดยมูลค่าผลผลิตรวมของประเทศเพิ่มขึ้นจาก 59.0 พันล้านบาท ในปี 2504 เป็นประมาณ 3,526.4 พันล้านบาทในปี 2537 ส่งผลทำให้ประชาชนมีรายได้และมั่งคั่งมากขึ้น ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ภาคอุตสาหกรรมและบริการมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยถึงปีละ 554,000 คน และอัตราการว่างงานลดเหลือเพียง ร้อยละ 0.6 ในปี 2534¹

เมื่อประกอบกับนโยบายลดการเพิ่มจำนวนประชากรของประเทศ ซึ่งรัฐบาลได้ดำเนินนโยบายนี้มาตั้งแต่ปี 2513 เป็นต้นมา ทำให้อัตราการเพิ่มของประชากรได้ชะลอตัวลงและโครงสร้างกลุ่มอายุของประชากรเปลี่ยนแปลงไป จากสถิติของฝ่ายวางแผนทรัพยากรบุคคล สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมาณการว่าในปี 2538 จะมีประชากรวัยเด็ก (อายุ 0-14 ปี) เพียงร้อยละ 29.4 ลดลงจากร้อยละ 36.2 ในปี 2528 ขณะที่ประชากรวัย 15-59 ปี และ 60 ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 58.2 และ 5.6 ในปี 2528 เป็นร้อยละ 65.5 และ 7.8 ในปี 2538 ตามลำดับ²

¹"ประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจของไทย", เศรษฐกิจسنเทศ 3 (พฤศจิกายน 2537):1-2

²เรื่องเดียวกัน, หน้า 9

ปัจจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น มีส่วนสำคัญที่ทำให้ตลาดแรงงานของไทยเริ่มมีข้อจำกัด การขาดแคลนแรงงานโดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรม ทำให้ผู้ประกอบการต้องออกไปรับแรงงาน จากภาคเกษตรกรรมในชนบทเข้ามาทำงานมากขึ้นเรื่อย ๆ ขณะเดียวกันมีแนวโน้มว่าผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมได้ใช้ค่าใช้จ้างและสวัสดิการต่าง ๆ เป็นเครื่องจูงใจให้แรงงานมาสมัครเข้าทำงาน ในโรงงานของตน และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า แรงงานจากชนบทที่อพยพเข้ามาทำงานในย่าน อุตสาหกรรมต่าง ๆ มักประสบกับปัญหาไม่มีที่พักอาศัยหรือต้องเช่าที่พักอาศัยของเอกชนซึ่งมีลักษณะ เบียดเสียดไม่ถูกสุขลักษณะและไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ผู้ประกอบการบางส่วนจึงจัด สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยให้กับลูกจ้างแรงงาน ขณะที่ผู้ประกอบการบางส่วนก็ไม่สามารถดำเนินการ ได้เนื่องจากการสร้างที่พักอาศัยต้องใช้เงินลงทุนสูง

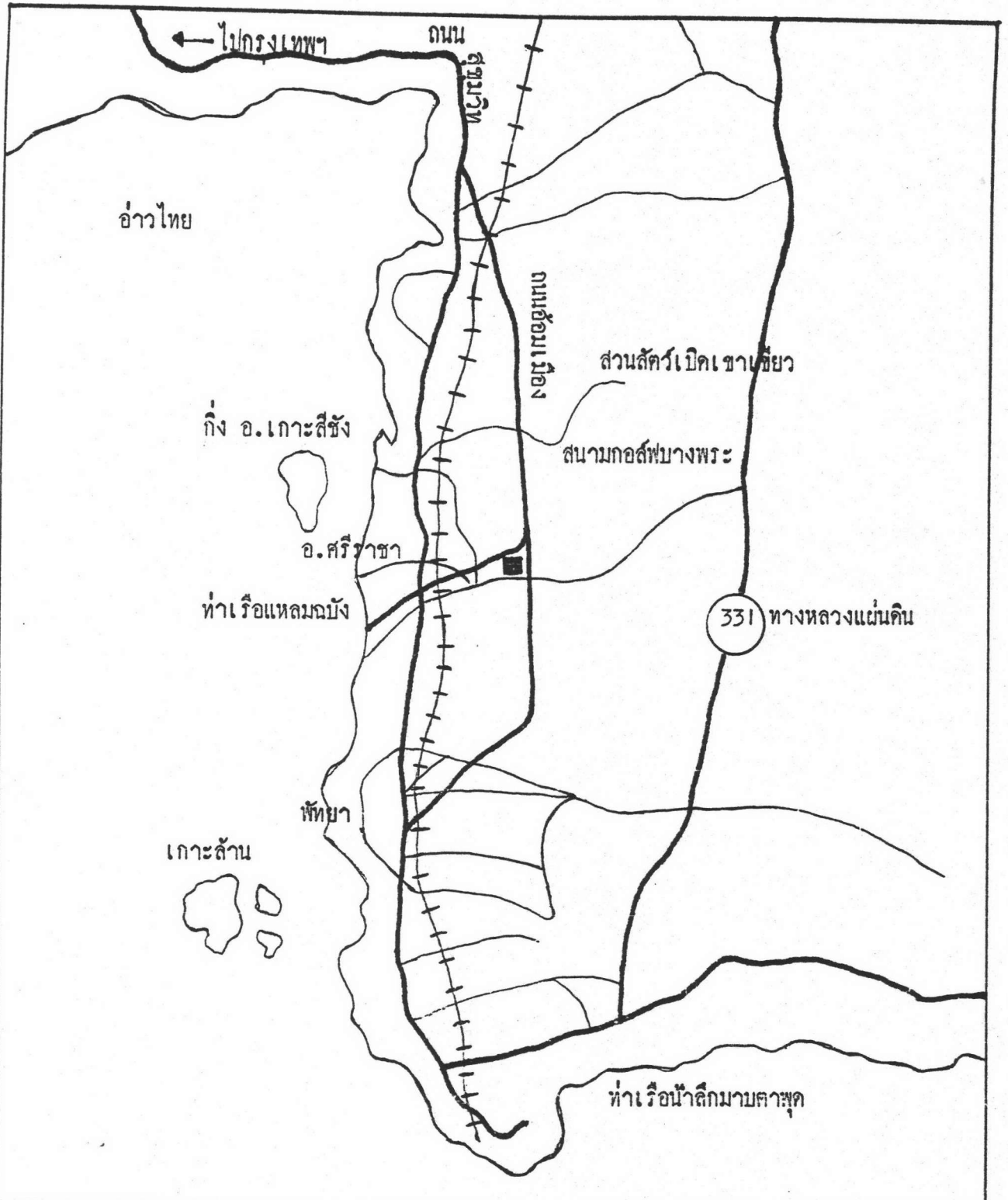
รัฐบาลเองก็เริ่มตระหนักถึงปัญหาด้านที่พักอาศัยของลูกจ้างแรงงาน โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) มีการกำหนดนโยบายการจัดสร้างที่พักอาศัยสำหรับลูกจ้างแรงงาน ในโรงงานอุตสาหกรรมชัดเจนยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามในปัจจุบันมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงสภาพที่ ดิน เพื่อนำมาใช้ประโยชน์กว้างขวางขึ้น ส่งผลให้ราคาที่ดินสูงขึ้นเรื่อย ๆ มีการกักตุนที่ดินเพื่อ การเก็งกำไรทำให้การจัดสร้างที่อยู่อาศัยสำหรับลูกจ้างแรงงานเป็นเรื่องที่ควรจะต้องศึกษาอย่าง ละเอียดถึงแนวทางในการลงทุน และผลได้ผลเสียที่จะเกิดกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะผล กระทบที่จะเกิดกับลูกจ้างแรงงานและผู้ประกอบการ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงได้มุ่งเน้นศึกษาประเด็น ปัญหาดังกล่าวข้างต้น เพื่อความเข้าใจโดยถ่องแท้ ซึ่งจะนำไปสู่การวางแนวทางหรือมาตรการใน การแก้ไขปัญหา ซึ่งเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริง อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับ ทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นลูกจ้างแรงงาน ผู้ประกอบการ และภาครัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบภาวะเศรษฐกิจ โดยส่วนรวม

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพความเป็นอยู่และความพึงพอใจของลูกจ้างแรงงานในเขตอุตสาหกรรมของเอกชน ซึ่งได้แก่ ส่วนอุตสาหกรรมเครื่องสหพัฒนา ศรีราชา ที่มีต่อที่อยู่อาศัยของตนเอง ตลอดจนปัญหาที่เกี่ยวกับที่พักอาศัยรวมทั้งความคิดเห็นต่อเรื่องการจัดหาที่อยู่อาศัยให้ลูกจ้างแรงงาน
2. เพื่อศึกษาสภาพที่พักอาศัยที่ผู้ประกอบการจัดให้ลูกจ้างแรงงาน นโยบายการจัดวิธีดำเนินการ ปัญหาที่พบและวิธีการแก้ไข รวมทั้งความคิดเห็นของผู้ประกอบการในส่วนอุตสาหกรรมเครื่องสหพัฒนา ศรีราชา ที่มีต่อเรื่องนี้
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการจัดที่พักอาศัย สำหรับลูกจ้างแรงงานในเขตอุตสาหกรรมของเอกชน โดยเฉพาะส่วนอุตสาหกรรมเครื่องสหพัฒนา ศรีราชา

ขอบเขตการศึกษา

การเลือกศึกษาการจัดหาที่อยู่อาศัยของแรงงานในเขตอุตสาหกรรมของเอกชน กรณีศึกษาส่วนอุตสาหกรรมเครื่องสหพัฒนา ศรีราชา เนื่องจากเป็นเขตอุตสาหกรรมของเอกชนที่เริ่มเปิดดำเนินการเป็นแห่งแรกในภาคตะวันออก ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยเริ่มเปิดโครงการตั้งแต่ พ.ศ. 2520 (โปรดดูแผนที่ 1.1) และจากสถิติในปี 2537 จังหวัดชลบุรีมีโรงงานอุตสาหกรรมรวมทั้งสิ้น 1,250 แห่ง และมีแรงงานทั้งหมด 71,063 คน ปรากฏว่าโรงงานอุตสาหกรรมในส่วนอุตสาหกรรมเครื่องสหพัฒนา ศรีราชา มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 5.2 ของโรงงานทั้งหมดในชลบุรี แต่จะมีจำนวนแรงงานมากถึงร้อยละ 27.1 ของจำนวนแรงงานทั้งหมดประกอบกับจังหวัดนี้เป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard) ซึ่งเป็นแผนยุทธศาสตร์แผนหนึ่งในการพัฒนาฐานเศรษฐกิจและฐานการจ้างงานใหม่ของประเทศ จึงเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมในการศึกษาเรื่องนี้

การจัดทำที่อยู่อาศัยของแรงงานในเขตอุตสาหกรรมของเอกชน : กรณีศึกษา สวนอุตสาหกรรมเครือสหพัฒนา ศรีราชา จังหวัดชลบุรี

แสดง : ที่ตั้งสวนอุตสาหกรรมเครือสหพัฒนา ศรีราชา

แผนที่ 1.1

สัญลักษณ์	<p>————— ทางหลวงแผ่นดิน</p> <p>————— ทางหลวงจังหวัด</p> <p>+++ ทางรถไฟ</p>	<p>■ พื้นที่ศึกษา</p>
-----------	--	-----------------------

น.
△

วิธีดำเนินการศึกษา

ในการศึกษาได้จัดเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งระดับปฐมภูมิ (Primary Sources) ซึ่งรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการณ์ และแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องภายในขอบเขตพื้นที่ที่ทำการศึกษา และระดับทุติยภูมิ (Secondary Sources) ซึ่งรวบรวมข้อมูลจากหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในจังหวัดชลบุรี รวมทั้งหนังสือ, เอกสารทางวิชาการ, งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยข้อมูลระดับปฐมภูมิ หรือข้อมูลสนามเป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากหน่วยตัวอย่างหรือประชากรที่ทำการศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. รายละเอียดของขั้นตอน

ก) การกำหนดขอบเขตการศึกษาจะทำการศึกษาลูกจ้างแรงงานและผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในส่วนอุตสาหกรรมเครื่องสหพันธ์ฯ ศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ตัวแปรที่ศึกษา คือ ลักษณะที่อยู่อาศัย

ข) เก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบข้อมูล โดยการบันทึกภาพ การสำรวจภาคสนามในพื้นที่อำเภอศรีราชา และใช้แบบสอบถามทั้งลักษณะการกำหนดคำตอบให้เลือกตอบและการแสดงความคิดเห็น โดยจำแนกประชากรที่ใช้ในการศึกษา ออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- กลุ่มลูกจ้างแรงงาน ซึ่งมีรายได้ตั้งแต่ 3,068 บาท ขึ้นไป (คำนวณจากค่าจ้างขั้นต่ำวันละ 118 บาท คูณด้วยจำนวนวันทำงาน 26 วันต่อเดือน) และทำงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมในส่วนอุตสาหกรรมเครื่องสหพันธ์ฯ ศรีราชา เฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมที่ผลิตผลิตภัณฑ์รองเท้าเนื่องจากเป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานมากที่สุดโดยมีลูกจ้างแรงงานรวมทั้งหมดประมาณ 5,754 คน และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา จำนวน 305 ตัวอย่าง โดยอิงตามหลักเกณฑ์ของ Herbert Arkin and Raymond R. Colton ดังตารางที่ 1.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1.1 จำนวนขนาดของตัวอย่างที่จะทำการศึกษาตามจำนวนของประชากรที่ชอบเขต
ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ โดยมีความผิดพลาดของความแม่นยำ
+5 เปอร์เซ็นต์

ขนาดของประชากร	จำนวนตัวอย่าง
1,000	244
2,000	258
3,000	261
4,000	299
5,000	303
10,000	313
20,000	318
50,000	321
100,000	321
150,000 ถึง ∞	322

ที่มา : Herbert Arkin and Raymond R. Colton. Tables For
Statisticians. (New York : Barnes & Nobels, Inc.,
1963) pp.151-152

- กลุ่มผู้ประกอบการ จากการสอบถามฟาสโครงการ บริษัท สหพัฒนา
อินเตอร์โพลดิง จำกัด ในปี 2537 มีบริษัทที่เปิดดำเนินการในส่วนอุตสาหกรรมเครื่องสหพัฒนาฯ
ศรีราชา รวมทั้งสิ้น 65 บริษัท มีจำนวนลูกจ้างแรงงานรวมทั้งหมด 19,249 คนโดยแบ่งออกเป็น
3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์รองเท้า 10 บริษัท มีจำนวนลูกจ้างแรงงาน 5,754 คน กลุ่ม
ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ 17 บริษัท มีจำนวนลูกจ้างแรงงาน 4,842 คน และกลุ่มผลิตภัณฑ์อื่น ๆ 38 บริษัท
มีจำนวนลูกจ้างแรงงาน 8,653 คน

ค) วิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยหลักวิชาการและประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS ในรูปลักษณะการแจกแจงความถี่และตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ตัว โดยคำนวณในรูปร้อยละ

ง) แสดงสรุป เสนอแนะผลการศึกษาในรูปของการบรรยาย โดยมีตาราง และ แผนที่ เป็นส่วนประกอบการศึกษา

2. วิธีการเก็บข้อมูล

ในการเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Servey) ใช้วิธีแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) และการสังเกตการณ์ โดยในการแจกแบบสอบถามนั้น ได้ใช้วิธีการแจกให้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสุ่มตามเลขประจำตัวพนักงาน ทุก ๆ 10 คน จะแจกแบบสอบถาม 1 คน และได้ได้รับความร่วมมือ จากฝ่ายบุคคลของโรงงานในการนัดพนักงานที่ถูกสุ่มเลือกทุกคนมารับฟังการชี้แจง ให้เข้าใจก่อนตอบแบบสอบถาม และเก็บแบบสอบถามคืนทันทีหลังจากที่ตอบเสร็จ โดยขนาดประชากร กลุ่มตัวอย่าง และแบบสอบถามที่ได้รับคืน สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1.2 ขนาดประชากร กลุ่มตัวอย่างและแบบสอบถามที่ได้รับคืน

โรงงานอุตสาหกรรม	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถาม ที่ได้รับคืน	ร้อยละ ที่ได้รับคืน
1. บริษัท แพนเอเชียฟู้ดแควร์ จำกัด(มหาชน)	1,763	93	93	100
2. บริษัท ฟู้ดแควร์ เทค 1530 จำกัด	1,186	63	63	100
3. บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล คิวริตี ฟู้ดแควร์ จำกัด	1,072	57	57	100
4. บริษัท อีสเทิร์น รีบเบอร์ จำกัด	915	49	49	100
5. บริษัท พี เอฟ อินเตอร์เทค จำกัด	217	11	11	100
6. บริษัท เพค เอ็นจิเนียริง จำกัด	97	5	5	100
7. บริษัท เพค อินดัสทรีส์ จำกัด	126	7	7	100
8. บริษัท แพนเทคนิเคิลชาร์ท จำกัด	220	12	12	100
9. บริษัท แพนเทค อาร์ แอนด์ ดี จำกัด	115	6	6	100
10. บริษัท พีแอล จอห์น ดายอิง จำกัด	43	2	2	100
รวม	5,754	305	305	100

สำหรับผู้ประกอบการ สุ่มตัวอย่างโดยการส่งแบบสอบถามไปยังบริษัทที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในส่วนอุตสาหกรรมเครื่องพัฒนาฯ ศรีราชา รวม 56 บริษัท (จากทั้งหมด 65 บริษัท โดยที่เหลืออีก 9 บริษัท ประกอบธุรกิจด้านบริการและการตลาด ได้แก่ จำหน่ายสารเคมีและบริการด้านสิ่งแวดล้อม, รักษาความปลอดภัยและรับเหมาก่อสร้าง, ติดตั้งระบบรักษาความปลอดภัย อิเล็กทรอนิกส์, รับจ้างกลึงโลหะ, บริการด้านการลงทุนและสาธารณูปโภค, บริการด้านการขนส่ง และรับจ้างพิมพ์ลายและเคลือบวัสดุ) แต่ปรากฏว่า ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 35 บริษัท หรือ คิดเป็นร้อยละ 62.5 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

ก. การเก็บข้อมูลปฐมภูมิเป็นการเก็บข้อมูลจากภาคสนาม ด้วยการให้แบบสอบถาม มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบถึง สภาพและลักษณะที่อยู่อาศัย ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย และความคิดเห็นในเรื่องที่ทำการศึกษา โดยรายละเอียดของข้อมูลที่ศึกษามีดังนี้

1) ข้อมูลที่ศึกษาจากกลุ่มลูกจ้างแรงงาน ประกอบด้วย

- ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ภูมิลำเนา การศึกษา ประเภทพนักงาน รายได้ รายจ่าย การออมทรัพย์ และประสบการณ์ในการทำงาน
- ข้อมูลด้านที่อยู่อาศัย ได้แก่ ประเภท ขนาด ลักษณะการครอบครอง ที่ตั้ง สภาพแวดล้อม ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย และปัญหาทางสังคม
- ข้อมูลด้านความคิดเห็นและพฤติกรรม ได้แก่ การจัดสวัสดิการที่พำนักอาศัยของโรงงาน ความจำเป็น การตัดสินใจสมัครเข้าทำงาน การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ระยะเวลาในการทำงาน และรูปแบบที่อยู่อาศัยในอนาคต

2) ข้อมูลที่ศึกษาจากกลุ่มผู้ประกอบการ

- ข้อมูลทางด้านอุตสาหกรรม ได้แก่ ประเภทอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ขนาดเนื้อที่ตั้งโรงงาน จำนวนลูกจ้างแรงงาน วันทำงานและระบบการทำงาน และสวัสดิการของโรงงาน
- ข้อมูลเกี่ยวกับสวัสดิการที่พำนักอาศัย ได้แก่ เหตุผลในการจัดสวัสดิการ เงื่อนไขหรือกฎเกณฑ์ ลักษณะ ขนาด ที่ตั้ง ลักษณะการครอบครอง ผู้รับภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหา

- ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อสวัสดิการที่พักออาศัย ได้แก่ ความจำเป็น ผลที่มีต่อประสิทธิภาพในการทำงานของลูกจ้างแรงงาน นโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องนี้ นโยบายในอนาคตของผู้ประกอบการและกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนสะสมเพื่อที่อยู่อาศัย

ข. การเก็บข้อมูลทัศนคติ เป็นการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ แผนที่ ภาพถ่าย สถิติตัวเลข เอกสาร คำบรรยาย ผลสรุปจากวรรณกรรมของผู้วิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแหล่งที่มาของข้อมูล ได้แก่ หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ห้องสมุดของเอกชน และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และบริษัทพัฒนาอินเทอร์เน็ตริง จำกัด

ข้อจำกัดในการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องนี้ มีข้อจำกัดหลายประการที่อาจมีผลทำให้การศึกษาไม่สมบูรณ์ตามที่คาดหมายไว้ กล่าวคือ

ก. ข้อจำกัดทางด้านทฤษฎี เนื่องจากในเรื่องการจัดการที่อยู่อาศัยของแรงงาน และสวัสดิการที่อยู่อาศัยของผู้ประกอบการ ยังไม่มีนักวิชาการท่านใด ศึกษาและเขียนไว้เป็นทฤษฎีหรือตำราทางวิชาการไว้อย่างชัดเจน ทำให้ต้องนำทฤษฎีหรือตำราทางวิชาการที่มีเนื้อหาใกล้เคียงมาใช้อ้างอิงในการศึกษาร้างนี้

ข. กลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม ไม่ค่อยให้ความร่วมมือหรือไม่เต็มใจตอบ และไม่เข้าใจคำถามเนื่องจากข้อจำกัดทางด้านพื้นฐานการศึกษา และในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการบางกลุ่มไม่ให้ความร่วมมือ เนื่องจากบริษัทมีนโยบายสงวนข้อมูลทางด้านแรงงานและสวัสดิการเป็นความลับ หรือเกรงว่าอาจมีผลกระทบตุนให้ลูกจ้างแรงงานนัดหยุดงานเพื่อเรียกร้องสวัสดิการที่อยู่อาศัย เพราะในช่วง 2 ปี ที่ผ่านมามีการนัดหยุดงานของลูกจ้างแรงงานในเขตจังหวัดชลบุรี และจังหวัดใกล้เคียง โดยข้อเรียกร้องส่วนใหญ่ ต้องการให้ผู้ประกอบการเพิ่มสวัสดิการให้กับลูกจ้างแรงงาน ทำให้ข้อมูลบางส่วนอาจจะคลาดเคลื่อนหรือไม่ตรงกับความเป็นจริง มีผลทำให้การวิเคราะห์คลาดเคลื่อนตามไปด้วย

ค. ทางด้านข้อมูลทัศนคติภูมิ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนลูกจ้างแรงงานและโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีและในส่วนอุตสาหกรรมเครื่องสัปดาห์ ศรีราชา ที่เก็บมาได้มีความล่าช้าและไม่ทันกับเหตุการณ์ เนื่องจากแหล่งข้อมูลไม่สามารถเก็บรวบรวมสถิติที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบันได้ ซึ่งมีสาเหตุหลายประการ เช่น ลูกจ้างแรงงานที่อพยพเข้ามาทำงานส่วนใหญ่ไม่ได้โอนย้ายทะเบียนบ้านมาอยู่ในทะเบียนราษฎรของจังหวัด หรือผู้ประกอบการไม่สามารถแจ้งจำนวนลูกจ้างแรงงานที่แน่นอนได้ เพราะว่าจากการที่ตลาดแรงงานอยู่ในสภาพขาดแคลน ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายของแรงงานตลอดทั้งปี และเกิดขึ้นครั้งละมาก ๆ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จึงอาจจะไม่ถูกต้องและครบถ้วน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบเกี่ยวกับสภาพและลักษณะที่อยู่อาศัย ปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมของลูกจ้างแรงงานที่ทำงานในเขตอุตสาหกรรมของเอกชนตามสภาพที่เป็นจริง
2. ทำให้เข้าใจถึงแนวความคิดของลูกจ้างแรงงานเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนจัดสวัสดิการที่อยู่อาศัยของผู้ประกอบการ
3. ทำให้ทราบเกี่ยวกับสภาพและลักษณะที่อยู่อาศัยที่ผู้ประกอบการจัดหาให้กับลูกจ้าง-แรงงาน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น
4. ทำให้ทราบถึงแนวความคิดและนโยบายของผู้ประกอบการเกี่ยวกับสวัสดิการที่อยู่อาศัย ซึ่งสามารถนำไปประกอบการศึกษาหาแนวทางที่เหมาะสมและเป็นธรรมกับทั้งผู้ประกอบการและลูกจ้างแรงงาน
5. ผลการศึกษาสามารถให้เป็นแนวทางให้ผู้ประกอบการนำไปใช้ประกอบการพิจารณาวางแผนจัดสวัสดิการที่อยู่อาศัยในกรณีที่ยังไม่มีสวัสดิการเรื่องนี้ หรือนำไปปรับปรุงให้ดีขึ้นในกรณีที่มีสวัสดิการที่อยู่อาศัยอยู่แล้ว
6. ผลการศึกษาสามารถประยุกต์ใช้เป็นแนวทางสำหรับงานวิจัยประเภทเดียวกันหรืองานวิจัยที่ต่อเนื่องต่อไปภายหลัง